

have medført et mindre Tab end andre Statspapirer, som vi ligge inde med. Vi have saaledes 133,000 £ $2\frac{3}{4}$ pCt. engelske Consols, de ere købte til 98 eller lidt over, og de staa i Øjeblikket i en Kurs af $93\frac{1}{2}$. Vi have $1\frac{1}{2}$ Mill. Mark tyske 3 pCt. Rigslaan, der ere købte til en Kurs af $96\frac{1}{2}$ —97; i Øjeblikket er Kursen kun ca. $89\frac{1}{2}$. Vi have 1 Mill. Mark 3 pCt. preussiske Consols, som have kostet omtrent 98; de staa i Øjeblikket i $89\frac{3}{4}$. Samtidig have vi $3\frac{1}{3}$ Mill. Francs russisk konsoliderede 4 pCt.s Statsobligationer, som have kostet omtrent pari, maaske lidt over, og de staa i Øjeblikket i $99\frac{9}{10}$. Vi have 1 Mill. Francs 4 pCt.s russiske Guldlaan, 6te Emission, de have kostet 101 og staa i $99\frac{4}{5}$. Vi have 2 Mill. Francs $3\frac{1}{2}$ pCt. russiske Guldlaan af 1894, som have kostet mellem 97—98; de staa noget lavere, nemlig i 92. Det vil altsaa ses, at denne Anbringelse af Penge i russiske Papirer har ingenlunde været uheldig. Ikke blot have vi faaet en højere Rente, men faktisk viser det sig, at nu, da Kurserne ere gaaede ned, have disse Papirer bragt forholdsvis mindre Tab. Men jeg erkender, at der maaske ved fremtidige Anbringelser kan være Grund til at sprede sig noget mere. — Det samme ærede Medlem spurgte, hvorledes Finansministeren vilde stille sig til et Forslag om Optagelse af en Bevilling paa Finansloven til en Rejse, der skulde have til Formaal at foretage en Undersøgelse af de parlamentariske Regnskabsforhold i Brüssel og London. Jeg skal dertil svare, at Finansministeren vil stille sig særdeles velvillig over for et saadant Forslag.

Jeg har hermed omtalt de Spørgsmaal, som vedrøre Finansministeriet. Jeg har dernæst at gaa over til at omtale hele den Række af Emner, som vedrører Ministeriet for offentlige Arbejder. Min Kollega, Ministeren for offentlige Arbejder, er jo desværre for Tiden ved Sygdom forhindret i at møde og har overdraget mig, efter bedste Eyne, at besvare de mangfoldige Spørgsmaal vedrørende hans Budget, der her ere bragte frem. Da jeg har maatte gøre dette med ret kort Varsel, siger det sig selv, at jeg har ikke kunnet gaa fuldstændig til Bunds i alle Enkeltheder. Heller ikke kan jeg besvare ethvert Spørgsmaal med saa stor Bestemthed, som jeg vilde kunne gøre, saafremt det var mig, der havde Afgørelsen, hvilken jeg selvfølgelig paa ethvert Punkt forbeholder min Kollega selv at træffe. Men det væsentlige tror jeg at kunne komme igennem. To Grupper af de fremdragne Spørgsmaal maa jeg dog sige, at

jeg agter at skyde fuldstændig til Side her. Det er alt det, der vedrører dels Takster, dels Lønninger. Dette er ingenlunde de mindst vigtige eller de mindst brændende, men begge disse Grupper af Spørgsmaal ville naturligt komme til Behandling ved anden Lejlighed. Lovforslag saavel om Takster som om Lønninger ere for Tiden under Behandling i Ministeriet for offentlige Arbejder, og naar de komme til at foreligge, vil Stedet være til at gaa ind paa alle disse Enkeltheder, som ikke med Nytte eller paa udtømmende Maade kunne beskæftige os her ved Finanslovens Behandling. Herunder hører blandt andet ogsaa, hvad der er blevet fremdraget vedrørende Statsbanernes Personale, Vognklasser, Abonnementskort, Havnebanetakster og alle lignende Spørgsmaal. Dem agter jeg altsaa her at at forbigaa. I øvrigt vil jeg nu først omtale de Spørgsmaal, der vedrøre Statsbanerne, og derefter gaa over til dem, der vedkomme andre offentlige Arbejder.

Det ærede Medlem for Ribe (Busk) nævnedet et Andragende, som i Fjor blev indgivet til Finansudvalget, og som blev henvist til Undersøgelse af Ministeren. Det var et Andragende fra nogle Lodsejere i Viby, som klagede over, at de ved Anlægget af Hammelbanen ere blevne behandlede daarlig af Taksationskommissionen, have faaet for lidt for den Jord, de maatte afstaa. Herpaa har Ministeriet svaret, at da Ekspropriationen er lovlige foretagen, har Ministeriet ikke set sig i Stand til at gøre noget ved denne Sag. Det ærede Medlem erkendte, saa vidt jeg forstod ham, at dette Svar var korrekt; den een Gang endelig truffene Afgørelse kan ikke gøres om. Det vilde jo ellers blive aldeles endeløst. Men i Virkeligheden: det, som var Finansudvalgets Hensigt med i Fjor at henvise dette Andragende til Undersøgelse, var dette, at man ønskede at henlede Ministeriets Opmærksomhed paa, hvorvidt de nuværende Regler for Taksationskommissioner ere fyldestgørende. Og vi tænkte derved ikke just paa, hvorvidt man skal foretrække de Regler, som ere givne i Forordningen af 5te Marts 1845 eller de Regler, som ere fastsatte i den senere Lov af 10de Marts 1861. Der er jo den Forskel med Hensyn til Bestemmelserne i disse to Love, at ifølge Forordningen af 1845 sammen sættes Taksationskommissionen af vedkommende Landinspektør som Formand, to Medlemmer, udnævnte af Ministeriet og to valgte af vedkommende Amts- eller Byraad, medens derimod Loven af 10de Marts